کسی که مرده می شوید (پس از شستن مرده) باید غسل کند، و آنکه مرده را حمل می کند (پس از حمل آن) باید وضو بگیرد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ غَسَّل الميِّت فلْيَغْتَسلْ، ومَنْ حَمَلَه فلْيَتَوضَّأْ»: «کسی که مرده می شوید (پس از شستن مرده) باید غسل کند و آنکه مرده را حمل می کند (پس از حمل آن) باید وضو بگیرد».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

جمله اول حدیث مذکور بیانگر آن است که هرکس مرده ای را غسل دهد، چه مرده کوچک باشد چه بزرگ، مرد باشد یا زن؛ چنانکه مستقیم با دستش او را بشوید یا با مانع و حایلی مانند دستکش، مستحب است غسل کند، به همان شیوه ای که برای جنابت غسل می کند. جمله ی دوم حدیث بیانگر این مطلب است که هر که مرده ای را حمل می کند، مستحب است وضو بگیرد؛ و وضو در اینجا فقط به شستن دستها تفسیر شده است، یا فرمان رسول الله صلی الله علیه وسلم متوجه کسانی است که می خواهند مرده را حمل نمایند تا برای نماز جنازه آماده شوند؛ در نتیجه این حدیث در این بخش بر ظاهرش حمل نمی شود، زیرا هیچیک از علما واجب بودن وضو در اثر حمل میت را مطرح نکرده اند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8400